

מסורת הש"ס

א) לעיל ע"ה, ב) ד"ל תתנא, ג) כ"ג פה; ד) נבירושל' איתא עקבת בקו"ף ועי' מר"ט; ה) טהרות פ"ח מ"ט גיטין טו, ו) גרסות כה, ד"ק; ז) מכאן שייך עוד לעמ' הקודם, ח) ע"כ שייך לשם, ט) נבדפו יסן הגי' מדר. כלומר זמן שלל מדר לא קנה פיסוק דהא ליכא משיכה ובימו נמי לא קנייא דהא עתיד עליה: ב' דין מדר. דהשתא קניא ליה חלידו: עד שלא פסק כו"ל, י' [במשנה וקצין במקום ארויס ולין, רש"ש, כ] כלומר כ' וכשנן זה בתמחז כח: רש"י ד"ה אלכסנדרים פ"י ארסין וקצין במקום ארויס ולין, ל) [במשקה טופח רש"ש],

מוסף רש"י

בין פסק עד שלא מדר. אם בלו לחזור קודם מדידה יחזרו, דבמאי נקיב, ולא משכית בטובה י"ט ולא רשות לוקח י"ט, דשע"ט על לואטו ולא הונחו לרשותו שהרי לא פירקו, דמכסת סופא דקמתי בה פירקו מכלל דרישא בלא פירקו אלא הכנסה בעלתא, צעמאן והכניסו לחז' בימו קמתי, וכן משיכה לאו משיכה היא לקמתי, שהרי האדם הוא מושך ומשיכת אדם טעון פירות לא מהניא לקמתי אה הפירות עד שימחק הפירות עצמן (רשב"ם ב"ב פה). ובין מדר. דהמנה לרשותו, עד שלא פסק. אם בלא לחזור קודם פיסוק חוזרין, אע"פ שהמנה עמה בשעת מדידה ברשותו דלוקח ובכילי דלוקח דלא קניא רשותו קודם פיסוק, ואפילו משיכה קודם פיסוק לא מהניא, דמפרש לקמתי דלא סתמא דעמיה לא דמוכר ולא דלוקח, שהמוכר שמה יפסוק דמינין יקריס יותר או הלוקח ישלם חזול יותר, וממני דקמתי משך ולא מדר קנה, כשפסק קודם משיכה (שם). פירקו. בין מוכר בין לוקח והכניסו לרשותו, דיש כאן הנהגה ברשות לוקח, י"ט כאן חילוק, ואע"פ דבהך הכנסה לא קנה משום דלא פסק, אהני ל"י פסק בחר הכי דקניא לו רשותיה ואין יכול לחזור אפילו קודם מדידה, דכשעת פיסוק קניא ליה רשותיה ואין כלל של מוכר מעכב עליו (שם 19). מדר עד שאל פסק. לא קנה ויכולין לחזור קודם שיפסקו אבל משפסקו קנה (שם). הנזכר. קילת, והקטפרס. הר משופע שמדרות מחודד הרבה (גרסין טו). לא לטומאה.

כגון המערה מכלי טהור לכלי טמא ונזקו הקלות מחבר משקה שני הכלים, אינו חיבור לטמא משקין העליונים, וכן הקטפרס אם העבירו דרך נזקו המנוסים והתחתונים מחוברים לטומאה. אין העליונים טמאים, וכן אם היתה ערובה עובדי ראשי משקין אחד טמא ואחד טהור ומשקה טופח

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

השובר את הפועל פרק חמישי עבודה זרה עב.

«**ולא ניתן להישבון**. ולא מחייב להאדורה להאי ישראל דהא מחיל עליה: **אמאי נהרג**. הא לא קניא להך גזילה וכל היכא דאיתא של ישראל היא: ומשני האי דנהרג משום **אעריה דישראל**»: ומאי לא **ניתן להישבון**. הא לא שייך ציה הישבון דכיון דעובד כוכבים לא קנייה דישראל היא: **אינה צבורה הישבון**. כלומר ה"נ קאמר אינה צבורת שום גזילה דעובד כוכבים דכל היכא דאיתא דמרה היא. וה"ה לשוה פרוטה והאי דנקט פחות לאשמועינן דנהרג עליה: **אלא ש"מ משיכה קונה**. הלכך קניה קמא והדר קניה האי ונהרג על שגזל. ולא ניתן להישבון

ומאי לא ניתן להישבון דאינו בתורת הישבון
אי הכי אימא סיפא **"בא חבירו ונטלה ממנו נהרג עליה בשלמא רישא משום דצעריה לישראל אלא סיפא מאי עביד אלא ש"מ משיכה בעובד כוכבים קונה ש"מ ההוא גברא דא"ל לחבריה אי מוביננא לה להא ארעא לך מוביננא לה אזל זבנה לאיניש אחרינא אמר רב יוסף יקנה קמא א"ל אביי והא לא פסק ומנא תימרא דכל היכא דלא פסק לא קנה דתנן ⁽⁶⁾המוכר יינו לעובד כוכבים פסק עד שלא מדר דמיו מותרין מדר עד שלא פסק דמיו אסורין מאי הוי עלה [מאי הוי עלה] כדקאמרינן דלמא חומרא דיון נסך שאני ת"ש דאמר רב אידי בר אבין עובדא הוה בי רב חסדא ורב חסדא בי רב הונא ופשטיה מהא ⁽⁷⁾דתנן ⁽⁸⁾במשך חמריו ופועליו והכניסן לתוך ביתו בין פסק עד שלא מדר ובין מדר עד שלא פסק לא קנה ושניהן יכולין לחזור בהן יפרקו והכניסן לתוך ביתו פסק עד שלא מדר אין שניהן יכולין לחזור בהן מדר עד שלא פסק שניהן יכולין לחזור בהן והוא גברא דאמר ליה לחבריה אי מוביננא לה להא ארעא מוביננא לך במאה זוזי אזל זבנה לאיניש אחרינא במאה ועשרין אמר רב כהנא קנה קמא מתקף לה רב יעקב מנהר פקוד האי זוזי אנסוהו הוהלכתא כרב יעקב מנהר פקוד א"ל כדשיימי בתלתא יאפילו תרי מגו תלתא ⁽⁹⁾ כדאמרי בתלתא יעד דאמרי בתלתא כדשיימי בארבעה ⁽¹⁰⁾ יעד דאמרי בארבעה וב"ש היכא דא"ל כדאמרי בארבעה א"ל כדשיימי בתלתא ואתו תלתא ושמוה וא"ל אידך ליתו תלתא אחריני דקים להו טפי אמר רב פפא דינא הוא דמעכב מתקף לה רב הונא בריה דרב יהושע במאי דהני קים להו טפי דלמא הני קים להו טפי הוהלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע: **באתני'** נטל את המשפך ומדרד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדרד לתוך צלוחיתו של ישראל אם יש בו ⁽¹¹⁾עעבת יין אסור בהמערה מכלי אל כלי את שעירה ממנו מותר ואת שעירה לתוכו אסור: **גב'** תנן התם ⁽¹²⁾הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה האשבורן חיבור לטומאה ולטהרה אמר רב הונא ג'נצוק וקטפרס ומשקה טופח חיבור לענין יין נסך אמר ליה רב נחמן לרב הונא מנא לך הא איילימא מדרתנן הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה לטומאה וליכא אשבורן חיבור דלא הוא דלא הוא דלא הוא לענין יין נסך הוי חיבור אימא סיפא האשבורן חיבור לטומאה ולטהרה לטומאה הוא דהוי חיבור הא לענין יין נסך לא הוי חיבור ⁽¹³⁾אלא מזה ליכא למשמע מינה תנן נטל את המשפך ומדר לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדר לתוך צלוחיתו של ישראל אם**

הכניסן לתוך ביתו פסק עד שלא מדר אין שניהן יכולין לחזור בהן מדר עד שלא פסק שניהן יכולין לחזור בהן והוא גברא דאמר ליה לחבריה אי מוביננא לה להא ארעא מוביננא לך במאה זוזי אזל זבנה לאיניש אחרינא במאה ועשרין אמר רב כהנא קנה קמא מתקף לה רב יעקב מנהר פקוד האי זוזי אנסוהו הוהלכתא כרב יעקב מנהר פקוד א"ל כדשיימי בתלתא יאפילו תרי מגו תלתא ⁽⁹⁾ כדאמרי בתלתא יעד דאמרי בתלתא כדשיימי בארבעה ⁽¹⁰⁾ יעד דאמרי בארבעה וב"ש היכא דא"ל כדאמרי בארבעה א"ל כדשיימי בתלתא ואתו תלתא ושמוה וא"ל אידך ליתו תלתא אחריני דקים להו טפי אמר רב פפא דינא הוא דמעכב מתקף לה רב הונא בריה דרב יהושע במאי דהני קים להו טפי דלמא הני קים להו טפי הוהלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע: **באתני'** נטל את המשפך ומדרד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדרד לתוך צלוחיתו של ישראל אם יש בו ⁽¹¹⁾עעבת יין אסור בהמערה מכלי אל כלי את שעירה ממנו מותר ואת שעירה לתוכו אסור: **גב'** תנן התם ⁽¹²⁾הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה האשבורן חיבור לטומאה ולטהרה אמר רב הונא ג'נצוק וקטפרס ומשקה טופח חיבור לענין יין נסך אמר ליה רב נחמן לרב הונא מנא לך הא איילימא מדרתנן הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה לטומאה וליכא אשבורן חיבור דלא הוא דלא הוא דלא הוא לענין יין נסך הוי חיבור אימא סיפא האשבורן חיבור לטומאה ולטהרה לטומאה הוא דהוי חיבור הא לענין יין נסך לא הוי חיבור ⁽¹³⁾אלא מזה ליכא למשמע מינה תנן נטל את המשפך ומדר לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדר לתוך צלוחיתו של ישראל אם

הכניסן לתוך ביתו פסק עד שלא מדר אין שניהן יכולין לחזור בהן מדר עד שלא פסק שניהן יכולין לחזור בהן והוא גברא דאמר ליה לחבריה אי מוביננא לה להא ארעא מוביננא לך במאה זוזי אזל זבנה לאיניש אחרינא במאה ועשרין אמר רב כהנא קנה קמא מתקף לה רב יעקב מנהר פקוד האי זוזי אנסוהו הוהלכתא כרב יעקב מנהר פקוד א"ל כדשיימי בתלתא יאפילו תרי מגו תלתא ⁽⁹⁾ כדאמרי בתלתא יעד דאמרי בתלתא כדשיימי בארבעה ⁽¹⁰⁾ יעד דאמרי בארבעה וב"ש היכא דא"ל כדאמרי בארבעה א"ל כדשיימי בתלתא ואתו תלתא ושמוה וא"ל אידך ליתו תלתא אחריני דקים להו טפי אמר רב פפא דינא הוא דמעכב מתקף לה רב הונא בריה דרב יהושע במאי דהני קים להו טפי דלמא הני קים להו טפי הוהלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע: **באתני'** נטל את המשפך ומדרד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדרד לתוך צלוחיתו של ישראל אם יש בו ⁽¹¹⁾עעבת יין אסור בהמערה מכלי אל כלי את שעירה ממנו מותר ואת שעירה לתוכו אסור: **גב'** תנן התם ⁽¹²⁾הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה האשבורן חיבור לטומאה ולטהרה אמר רב הונא ג'נצוק וקטפרס ומשקה טופח חיבור לענין יין נסך אמר ליה רב נחמן לרב הונא מנא לך הא איילימא מדרתנן הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה לטומאה וליכא אשבורן חיבור דלא הוא דלא הוא דלא הוא לענין יין נסך הוי חיבור אימא סיפא האשבורן חיבור לטומאה ולטהרה לטומאה הוא דהוי חיבור הא לענין יין נסך לא הוי חיבור ⁽¹³⁾אלא מזה ליכא למשמע מינה תנן נטל את המשפך ומדר לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדר לתוך צלוחיתו של ישראל אם

הכניסן לתוך ביתו פסק עד שלא מדר אין שניהן יכולין לחזור בהן מדר עד שלא פסק שניהן יכולין לחזור בהן והוא גברא דאמר ליה לחבריה אי מוביננא לה להא ארעא מוביננא לך במאה זוזי אזל זבנה לאיניש אחרינא במאה ועשרין אמר רב כהנא קנה קמא מתקף לה רב יעקב מנהר פקוד האי זוזי אנסוהו הוהלכתא כרב יעקב מנהר פקוד א"ל כדשיימי בתלתא יאפילו תרי מגו תלתא ⁽⁹⁾ כדאמרי בתלתא יעד דאמרי בתלתא כדשיימי בארבעה ⁽¹⁰⁾ יעד דאמרי בארבעה וב"ש היכא דא"ל כדאמרי בארבעה א"ל כדשיימי בתלתא ואתו תלתא ושמוה וא"ל אידך ליתו תלתא אחריני דקים להו טפי אמר רב פפא דינא הוא דמעכב מתקף לה רב הונא בריה דרב יהושע במאי דהני קים להו טפי דלמא הני קים להו טפי הוהלכתא כרב הונא בריה דרב יהושע: **באתני'** נטל את המשפך ומדרד לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדרד לתוך צלוחיתו של ישראל אם יש בו ⁽¹¹⁾עעבת יין אסור בהמערה מכלי אל כלי את שעירה ממנו מותר ואת שעירה לתוכו אסור: **גב'** תנן התם ⁽¹²⁾הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה האשבורן חיבור לטומאה ולטהרה אמר רב הונא ג'נצוק וקטפרס ומשקה טופח חיבור לענין יין נסך אמר ליה רב נחמן לרב הונא מנא לך הא איילימא מדרתנן הנצוק והקטפרס ומשקה טופח אינו חיבור לא לטומאה ולא לטהרה לטומאה וליכא אשבורן חיבור דלא הוא דלא הוא דלא הוא לענין יין נסך הוי חיבור אימא סיפא האשבורן חיבור לטומאה ולטהרה לטומאה הוא דהוי חיבור הא לענין יין נסך לא הוי חיבור ⁽¹³⁾אלא מזה ליכא למשמע מינה תנן נטל את המשפך ומדר לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים וחזר ומדר לתוך צלוחיתו של ישראל אם

נתכוון: **כדשיימי בארבעה**. כיון דנחת לדעות להרבות דעות יותר מכדי צ"ד ודאי לאו לתורת דיינין נחית ולא אזלינן בחר רוצא עד דאמרין כוליה דאי חולקין מאי אהנו ליה דעות: **באתני' משפך**. טרייטור'ר מלמעלה פיו רחב ומלמטה נקב ⁽¹⁾ קצר ומושיצין אותו על פי צלוחית של לוקמין שפיהן כר ושופכין היין מן המידה לתוכו והוא יורד לתוך הצלוחית: **אם יש צו**. בשולי המשפך: **עכבת יין**. מקום שמתעכבת שם טיפת יין: **אסור**. לפי שנשאר שם מן היין שמדר לתוך צלוחיתו של עובד כוכבים. ובגמרא [ע"צ] מפרש ההוא עכבת יין דמשפך במאי מיתסרא: **המערה מכלי אל כלי אם שעירה ממנו מוסר**. ובגמרא [שם] מפרש בעובד כוכבים המערה ואינטרין לאשמועינן את שעירה לתוכו אסור משום כחו והעליון מותר דלא גזור רבנן בכחו למיסר ההוא דגופי: **גב' הנזק**. קלוח זינור הבא מלמעלה למטה בזקיפה כמרחב של גגין: **קטפרס**. מים הבאין מלמעלה למטה דרך מדרון של תל גבוה וזקוף: **ומשקה טופח**. ואין צו טופח על מנת להטפוח שאם טפח בהן בידו לא יעלה זה משקה שיוכל להטפוח דבר אחר: **אינו חיבור לא לטומאה**. אם משקין תלושין הן ונגע טמא בתחתון העליון טהור וכן לענין משקה טופח אפילו במקום חלק משקה מכאן ומכאן ומשקה טופח באמצע ונגע טמא במשקה ⁽⁴⁾ משקין שמכאן ומכאן טהורין ואע"פ שמתוברים לו: **ולא לטהרה**. גממית שאין בה ארבעים סאה ונזקו או קטפרס או משקה טופח מחבר לגממית זו מקוה שלם אינה חיבור והטובל בגממית לא עלתה לו טבילה: **האשבורן**. ציקוע ארך מליחה שנתבקעה ונקויו שם מים חיבור לטומאה ולטהרה: **ליין נסך**. שהמערה מכלי כשר ליין נסך נאסר אף מה שצבלי העליון דרך נזוק: **הא**

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

מתכרך, אינן חיבור לטמא הטהורים,וכן לטהרה לענין מקוואות, כגון שני מקוואות שאין באחד מהן ארבעים סאה ונזקו קטפרס ומשקה טופח מתכרך אינו חיבור (שם). אלא מזה ליכא למשמע מינה. דודאי ממני' לאו טילה דוקא אלא מזה מנייה דוקא, או רישא או סיפא, ומא' איך אטו האו' ולא ידעינן הי מנייניה דוקא דנגמר מניה (שבת קכא).

קבא א מיי' פ"ט מהל' מלכים הלכה ט':

ק' ב מיי' פ"ח מהל' מכירה הלכ' ז סמג עשין פב טוש"ע ח"מ ס' ו'ו סעיף א [דלא קנה קמא וכן הוא בפירוש בבי"ה כהנין]:

קיא ג מיי' שם פ"ד הלכ' יג סמג עשין פב טור ש"ע ח"מ ס' ר סעיף ט:

קיב ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ז:

קיג ה מיי' שם פ"ח הלכה ז סמג עשין פב טוש"ע ח"מ ס' ו'ו סעיף א [ונכר אלפס ב"ב פרק ז דף רז.]:

קיד ו ז מיי' שם הלכ' ח טוש"ע שם סעיף ב:

קכו ה מיי' שם טוש"ע שם סעיף ג:

קכז ט מיי' שם טוש"ע שם פ"ד וס' קג סעי' ג [ונכר אלפס שם]:

קכז י מיי' פ"ב מהל' מלכות אסורות

הלכה יג סמג לאוין קכח (טור י"ד ס' קנה):

קכח ב מיי' שם הלכ' יב סמג שם טוש"ע י"ד ס' קבו סעיף ה:

קכט ל מיי' פ"ז מהל' טומאת אובלן הל' א והלכה ה:

קכ ט מיי' (פ"ה) [פ"ב] מהל' מלכות

אסורות הל' יב סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד ס' קכו סעיף א:

הגהות הב"ח

א) גב' דאמרי בתלתא. כ"ג עיין בתוספות פ"ק דמגדלירין דף ו ג"ה צ"ע: ב) רש"י ד"ה משך וכו' לתוך ביתו דלאו משיכה היא שאין: ג) תוס' ד"ה ומאי וכו' פ"ה הא לא שייך ציה הישבון דכל היכא וכו' והאיכא את הגזילה וכו' פשט' דליכא למ"ד שתהא:

הגהות מהר"ב רנשבורג

א) רש"י ד"ה בין פסק דמים אחר כן. כ"ג צ"ע מאי בעי מזה ונלשון הרשב"ם ז"ל בב"ב א"ט:

לעני רש"י

טרייטור'ר [אניטונדורד"ר]. משפך.

קבא א מיי' פ"ט מהל' מלכים הלכה ט':

ק' ב מיי' פ"ח מהל' מכירה הלכ' ז סמג עשין פב טוש"ע ח"מ ס' ו'ו סעיף א [דלא קנה קמא וכן הוא בפירוש בבי"ה כהנין]:

קיא ג מיי' שם פ"ד הלכ' יג סמג עשין פב טור ש"ע ח"מ ס' ר סעיף ט:

קיב ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ז:

קיג ה מיי' שם פ"ח הלכה ז סמג עשין פב טוש"ע ח"מ ס' ו'ו סעיף א [ונכר אלפס ב"ב פרק ז דף רז.]:

קיד ו ז מיי' שם הלכ' ח טוש"ע שם סעיף ב:

קכו ה מיי' שם טוש"ע שם סעיף ג:

קכז ט מיי' שם טוש"ע שם פ"ד וס' קג סעי' ג [ונכר אלפס שם]:

קכז י מיי' פ"ב מהל' מלכות אסורות

הלכה יג סמג לאוין קכח (טור י"ד ס' קנה):

קכח ב מיי' שם הלכ' יב סמג שם טוש"ע י"ד ס' קכו סעיף ה:

קכט ל מיי' פ"ז מהל' טומאת אובלן הל' א והלכה ה:

קכ ט מיי' (פ"ה) [פ"ב] מהל' מלכות

אסורות הל' יב סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד ס' קכו סעיף א:

קבא א מיי' פ"ט מהל' מלכים הלכה ט':

ק' ב מיי' פ"ח מהל' מכירה הלכ' ז סמג עשין פב טוש"ע ח"מ ס' ו'ו סעיף א [דלא קנה קמא וכן הוא בפירוש בבי"ה כהנין]:

קיא ג מיי' שם פ"ד הלכ' יג סמג עשין פב טור ש"ע ח"מ ס' ר סעיף ט:

קיב ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ז:

קיג ה מיי' שם פ"ח הלכה ז סמג עשין פב טוש"ע ח"מ ס' ו'ו סעיף א [ונכר אלפס ב"ב פרק ז דף רז.]:

קיד ו ז מיי' שם הלכ' ח טוש"ע שם סעיף ב:

קכו ה מיי' שם טוש"ע שם סעיף ג:

קכז ט מיי' שם טוש"ע שם פ"ד וס' קג סעי' ג [ונכר אלפס שם]:

קכז י מיי' פ"ב מהל' מלכות אסורות

הלכה יג סמג לאוין קכח (טור י"ד ס' קנה):

קכח ב מיי' שם הלכ' יב סמג שם טוש"ע י"ד ס' קכו סעיף ה:

קכט ל מיי' פ"ז מהל' טומאת אובלן הל' א והלכה ה:

קכ ט מיי' (פ"ה) [פ"ב] מהל' מלכות

אסורות הל' יב סמג לאוין קמח טוש"ע י"ד ס' קכו סעיף א:

קבא א מיי' פ"ט מהל' מלכים הלכה ט':

ק' ב מיי' פ"ח מהל' מכירה הלכ' ז סמג עשין פב טוש"ע ח"מ ס' ו'ו סעיף א [דלא קנה קמא וכן הוא בפירוש בבי"ה כהנין]:

קיא ג מיי' שם פ"ד הלכ' יג סמג עשין פב טור ש"ע ח"מ ס' ר סעיף ט:

קיב ד מיי' שם טוש"ע שם סעיף ז:

קיג ה מיי' שם פ"ח הלכה ז סמג עשין פב טוש"ע ח"מ ס' ו'ו סעיף א [ונכר אלפס ב"ב פרק ז דף רז.]:

קיד ו ז מיי' שם הלכ' ח טוש"ע שם סעיף ב:

קכו ה מיי' שם טוש"ע שם סעיף ג:

קכז ט מיי' שם טוש"ע שם פ"ד וס' קג סעי' ג [ונכר אלפס שם]:

קכז